

Universitätsbibliothek Paderborn

**Sermones de Sa[n]ctis Hyemales, Estiuales, De
festiuitatibus Jesu christi, Beate virginis et alior[um]
Sanctor[um] ... Venera[n]di patris, fratris Nicolai deniise
Ordinis Minor[um] de obseruantia ...**

Denisse, Nicolas

[Augsburg], 1510

VD16 N 1513

Tertiu[m] est dubiu[m] separationis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30625

uno modo intelligi aliqd corporeu. et sic tertiu celu dicitur celu empyreuz qd dicitur tertiu respice qd celu aerei et celi sideret: vel potius celi sideret et celi aquei sive crystallini: et dicitur raptus usque ad tertiu celum: non quod raptus sit ad videndu similitudine alicuius rei corporee sed propter hoc quod ille est locus contemplationis beatorum. Et cum dicitur se raptu usque ad tertiu celum sicut quod deus ostendit ei vitam in qua videndus est in eternu. Alio modo per tertiu celum potest intelligi aliqd visio superhumana: quod potest dici tertiu celum triplici ratione. Primo modo secundum ordinem potentiaru cognoscitivaru. primum celum dicat visio corporalis per sensus facta sicut visa est manus scriptoris in pariete. Dan. v. Secundum autem celu sit visio imaginaria. puta qua vidit esaias Isa. vi. Et iohannes in Apoc. Tertiu hoc celum dicat intellectualis visio. ut Augustinus exponit. xij. super Gen. ad lram. Secundo modo potest dici tertiu celu secundum ordinem cognoscibilitium. ut primum celum dicat cognitio corporum: secundum cognitio spirituum: tertiu cognitio ipsius dei. Tertio modo potest dici tertiu celum contemplatio dei secundum gradus cognitionis que deus videt. quorum primus pertinet ad angelos infime hierarchie: secundus ad angelos medie: tertius ad angelos supreme. ut glosa dicit. ij. Cor. xij. Et quia visio dei non potest esse sine dilectione. ideo non solum dicitur se raptu ad tertiu celu ratione cognitionis sed etiam in paradisu ratione dilectionis et delectationis concomitantis. Hec Tho.

Tertiu est dubium separationis. Verum vix anima pauli in illo raptu fuerit a corpore separata: Rndet Tho. vbi s. arti. v. quod in illo raptu non fuit necessarium quod anima sit separata a corpore ut non videret ei ut forma: fuit tamen necessarium intellectus eius abstrahi a phantasmatibus et sensibilibus perceptione. Et si arguatur quoniam dicit ipse paulus. ij. Cor. v. Quoadiu sumus in corpore peregrinamur a domino. Per fide enim ambulamus non per speciem. Sed paulus in illo statu non peregrinabat a domino quod videbat deum per speciem: quod non erat in corpore. Dicendum quod paulus in raptu illo peregrinabat a domino quantum ad statum quod adhuc erat in statu viatoris: non autem quod ad actum quod videbat deum per speciem. Hec Tho. Sicut tamen

dixit ipse paulus. ij. Cor. xij. Nesciebat ipse an fuerit raptus in corpore vel extra corpus. Quid dicit Tho. vbi s. ar. xj. oportet sic intelligere. scilicet apostolus sciuerit quod fuerit raptus secundum animam: et non secundum corpus. Nesciebat autem an se haberet ad corpus. vtrum. scilicet fuerit separata a corpore: et sic sine corpore eleuata vel ipsa in corpore existeret talem habuerit visionem. In illo autem raptu dicitur vidisse a deo cuius gelium in illo triduo quod fuit ipse excecatus: hilyidens. Unde per excellenter fuit a deo illuminatus. Unde Gal. j. dicebat. Notum vobis factio fratres euangelium quod euangelizatus est a me quod non est secundum hominem: neque enim ab homine accepti illud: neque didici: sed per revelationem iesu christi etc.

Tertia est excellentia spiritualis perfectionis. Fuit enim vir in omni virtute perfectissimus. quod ut euidenter contemplari possim? Consideranda est in complexu perfectio virtuosa et excellentissima. Prima est perfectio malignitatis reprobata. Secunda est perfectio bonitatis operatiua. Tertia est perfectio charitatis expellens.

Prima igitur est perfectio malignitatis reprobata. Perfectissime enim mundum et ea que in mundo sunt abnegauit propter christum qui perfectio mundi allicit ad malignitatem: quoniam sic dicitur. j. Jo. vi. Mundus totus in maligno positus est. Sunt autem tria in mundo que maxime ad malu alliciunt. Diuitie: potentie et honores seu preeminentie: que omnia peremptit paulus propter christum ne eum ad aliquid perire allicerent. Primo itaque peremptit diuitiarum cupiditate per voluntariam paupertatem. Unde dicebat Phil. ij. Que mihi fuerunt lucra hec arbitratu sum propter christum detrimenta vix et extremis oia detrimentum esse propter eminentem sciam iesu christi vniuersi propter que omnia detrimentum fecerunt arbitror ut stercorea ut christum lucrifaciam. Hec ibi. Secundo peremptit deliciarum voluptate per temperantiam honestate: quam excellentissime custodiuit triplici. Primo per corporalis refectionis modicitate. Unde. ij. Cor. xij. dicit quod sepe fuit in fame: et sic in seuis inuolutis. Secundo per carnalis macerationis austeritate. Unde ibidem dicit: quod sepe fuit in frigore et nuditate. Et. j. Cor. ix. dicit. Lathra